

[Socialministeren.]

det anførte Tilfælde har været behandlet i Socialministeriet, men at det endnu ikke er kommet til nogen endelig Afklaring. Jeg kan i øvrigt i denne Forbindelse bemærke, at der ikke har kunnet opnaas Enighed om Spørgsmaalet i det staaende Udvalg angaaende Socialreformen, men jeg kan love, at jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen har spurgt mig, om der ikke kunde findes en Udvej for at yde supplerende Hjælp til de vanskeligst stillede af de Fiskerfamilier, hvis Forsørgere paa Grund af Forholdene ikke kan komme hjem og varetage deres Forsørgerpligter. Det ærede Medlem synes at være klar over, at der allerede ydes de paagældende Familier Understøttelse, og jeg skal herom oplyse, at Understøttelsen ydes gennem Landbrugsministeriets Fiskeridirektorat, og at den, saa vidt mig bekendt, andrager ca. 200 Kr. maanedlig, dog saaledes at den varierer noget efter Antallet af Børn og Forsørgernes Stilling om Bord paa vedkommende Fiskerfartøj. Spørgsmaalet om Tilstrækkeligheden af den Understøttelse, der ydes, maa jeg betragte som hørende under den højtærede Landbrugsminister.

Det ærede Medlem Hr. Strøm har rejst Spørgsmaalet om Forhøjelse af de Beløb, der udbetales i Børnetillæg til Invalide- og Aldersrentenydere. Naar man drøfter dette Spørgsmaal, maa man huske paa, at baade Rentebeløbene og Børnetillæggene har faaet fuld Regulering efter Pristallet, hvad f. Eks. Arbejdsløshedsunderstøttelsen og de Børnetillæg, der ydes til den, ikke har. Hertil kommer, at Børnetillæggene rent principielt ikke har noget med selve Forsikringen at gøre; de har aldrig været beregnet paa at skulle dække Udgifterne ved Børnenes Forsørgelse, saa jeg stiller mig noget tvivlende over for Muligheden af en Forhøjelse her.

Noget anderledes ligger det med Hensyn til det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem nævnte, nemlig dette, om man ikke kunde ophæve Begrænsningen af Børnetillæggene paa samme Maade, som det nu er sket i Forsorsgsloven. Herefter skulde der kunne ydes Tillæg til alle Børn, ikke som nu blot til 4. Dette Spørgsmaal har været behandlet i det staaende Udvalg angaaende Socialreformen, hvor der har været megen Stemning for en Udvidelse paa dette Omraade. Forhandlingerne om Spørgsmaalet blev imidlertid ikke ført til Ende, men jeg haaber, der inden længe skal kunne opnaas

Enighed herom. Det drejer sig ikke om saa store Beløb — der er nævnt en Udgift for det offentlige paa i alt ca. 75 000 Kr. —, saa det skulde ikke være saa vanskeligt at faa Tilslutning til en saadan Ændring i Loven.

Endvidere har det ærede Medlem Hr. Strøm gjort sig til Talsmand for, at Kommunerne ved Beregningen af Raadighedsbeløbet efter Forsorsgslovens § 297, Stk. 2, faar Lov til at lægge deres Udgifter til Understøttelser i hele Regnskabsaaret 1942—43 til Grund, eller at den nævnte Bestemmelse eventuelt først sættes i Kraft den 1. April 1943. Som det vil være det høje Ting bekendt, ligger Forholdet efter de pr. 1. Oktober i Aar ikrafttraadte Ændringer af Forsorsgsloven saaledes, at de sociale Udvalg efter § 297, Stk. 1, ved Afgørelsen af, hvor meget der i det enkelte Tilfælde kan ydes som Kommnehjælp til Underhold i Form af Pengehjælp og Naturalier, skal iagttage, at Hjælpen ikke maa overstige, hvad der i den paagældende Periode kunde være ydet efter Folkeforsikringsloven, saafremt vedkommende havde opfyldt Betingelserne for at oppebære Hjælp efter denne Lov. Forholdet er nærmere det, at der ved Beregningen af Hjælpen skal tages Hensyn til Invalididentens Grundbeløb, Invaliditetstillæg og eventuelle Børnetillæg, dog saaledes at der med Hensyn til det sidste Tillæg ikke gælder den i Folkeforsikringsloven fastsatte Begrænsning til 4 Børn. Da man har været klar over, at denne Normalhjælp ofte ikke vil være tilstrækkelig, er det tillige i § 297, Stk. 2, bestemt, at de sociale Udvalg har Ret til at anvende et vist yderligere Beløb til supplerende Hjælp af mere almindelig Karakter, f. Eks. Tilskud til Husleje, Brændsel, Beklædning o. lign., eller til Ydelse af Hjælp under særlige Forhold som langvarig Sygdom eller meget store Forsørgerbyrder. Dette Beløb, som Kommunerne saaledes faar til Raadighed til Ydelse af supplerende Hjælp, maa ikke overstige en vis Procent af det samlede Beløb af den af Kommunen i det paagældende Regnskabsaar efter § 297, Stk. 1, ydede normale Hjælp, nemlig fire Trediedele af den i Folkeforsikringslovens § 40, Stk. 5, fastsatte Procent for personlige Tillæg til Alders- og Invalididentenydere.

Denne sidstnævnte Procent udgør for Finansaaret 1942—43 10 pCt., hvoraf følger, at Kommunerne saaledes vil komme til at andrage 13 $\frac{1}{3}$ pCt. af den samlede normale Hjælp. Da Ændringerne i Forsorsgsloven først traadte i Kraft den 1. Oktober i Aar, kan Kommunerne ikke ved Bereg-